

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év november hónap 25. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év október hónap 28. napján kelt 14.B.97/2008/70. számú ítéletét II. rendű vádlottal szemben megváltoztatja.

A II. rendű vádlott főbüntetését 2 (kettő) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre enyhíti, mely szabadságvesztésből 1 (egy) évi és 3 (három) hónapi büntetés letöltendő, 1 (egy) évi és 3 (három) hónapi szabadságvesztésnek végrehajtását pedig 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés végrehajtandó részéből a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra.

A próbaidő a végrehajtandó rész kitöltése után kezdődik.

A próbaidő alatt pártfogó felügyeletét rendeli el.

A Nemzeti Nyomozóiroda Szervezett Bűnözés Elleni Főosztály Kábítószer Bűnözés Elleni Osztályán 29015-83/2007. bü. számon nyilvántartott, a bűnjeljegyzék 19-32 sorszáman kezelt bűnjeleket is elkobozza.

A bűnjeljegyzék 56 és 80. sorszáman kezelt bűnjelek lefoglalását is megszünteti; az 56. sorszámu piros borítójú, négyzetetrácsos füzetet az iratoknál rendeli elhelyezni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év október hónap 28. napján kihirdetett 14.B.97/2008/70. számú ítéletével I. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] miatt 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra; II. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/C. § (2) és (4) bekezdés] és kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282/C. § (1) és (5) bekezdés a)

pont] miatt 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra; míg III. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/C. § (2) és (4) bekezdés] és kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282/C. § (1) és (5) bekezdés a) pont] miatt 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámítása, a bűnjelek, valamint a bűnügyi költség viselése tárgyában.

Az elsőfokú ítélet ellen I. r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodlagosan annak hatályon kívül helyezése, harmadsorban enyhítés végett; II. r. vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

III. r. vádlott és védője - utóbb írásban igen részletesen megindokoltan - elsősorban részbeni felmentésért, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést. Az előadottak szerint az eljárás során feltárt bizonyítékok: a vádlott-társi és tanúvallomások, a rendőri jelentés, a hívásadatok, valamint a nyomozóhatósági megfigyelésről készült munkajelentés és kivonat a kereskedést, az értékesítésben való részvételt nem igazolják; e tekintetben büntetőjogi felelősség megállapításának nincs helye. Az általa is elismerten, de orvosilag is igazoltan kábítószer-fogyasztó és függő III. r. vádlott életvitelében pozitív változás állt be, elterelésen vett részt, így vele szemben a büntetés enyhítése indokolt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2010. év január hónap 18. napján kelt BF. 214/2008/3. számú átiratában - annak rögzítése mellett, hogy a kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát hányszorosan haladta meg - az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen I. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságára: iratellenességre és téves ténykövetkeztetésre hivatkozott.

Álláspontja szerint a vádlottak tárgyalási vallomását elvetni pusztán azért, mert azok "egybevágnak", nem lehet; ennek oka ugyanis az is lehet, hogy a valóságban törtéteknek ez felel meg. Nem értékelhető a védenca terhére, hogy a nyomozás során vallomást nem tett, hiszen ezáltal csupán törvényben biztosított lehetőségével élt. II. r. vádlott a nyomozás során nem tett teljeskörű beismerő vallomást, egyetlen mondatából - melyben a büntetőjogi felelősségét elismerte - nem következik annak elismerése, hogy a kábítószerrel I. r. vádlottól vásárolta; a tanúk pedig nem érintették vallomásukban a védencét. Az elsőfokú ítéletet megalapozatlannak tartotta; a tényállás helyesbítése mellett I. r. vádlott felmentését, ennek hiányában büntetése enyhítését indítványozta.

II. r. vádlott védője utalt az időmúlás tényére, valamint arra, hogy a büntetlen előéletű védenca által tett beismerő vallomáson alapul az elsőfokú ítélet. Erre figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

II. r. vádlott felszólalásában megváltozott személyi körülményeire nyilatkozott.

III. r. vádlott védője az írásban részletesen indokolt fellebbezését maradéktalanul fenntartotta; ehhez a III. r. vádlott is csatlakozott azzal, hogy kisebbik gyermeke után nem fizet tartásdíjat.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli indítványában foglaltakat mindenben fenntartotta.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése alapján.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság igen alapos bizonyítást folytatott le: minden adatot és tényt beszerzett majd megvizsgált; a bizonyítékokat önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről részletesen és meggyőzően számot adott, azzal a másodfokú bíróság is egyetértett.

Némi kiegészítést mégis tenni kell: részben a megváltozott személyi körülmények okán; részben pedig azért, mivel a kábítószer hatóanyag-tartalmának az egyes mennyiségi határokhoz való százalékos viszonyát nem elégséges az egyes vádlotti vallomások, valamint a szakvélemény értékelése során meghatározni - mint ahogyan azt tette az elsőfokú bíróság az ítéletének 7. oldal harmadik, 8. oldal harmadik, 10. oldal első bekezdésében, valamint a 18. oldalon - hanem mindezt a tényállásban is rögzíteni kell.

Ez utóbbi kiegészítés aggálymentesen megtehető, hiszen a kábítószer lefoglalásra került, azt a szakértő megvizsgálta, az egyes adatok így mindennemű becslési folyamattól mentesen egzaktak.

A fentiek előrebocsátás követően a másodfokú bíróság az alábbi kiegészítéseket teszi a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján:

- II. r. vádlott egy épülettakarítással foglalkozó cég területi képviselője; havi nettó jövedelme 150.000.- forint. Új élettársa gyermeket vár, jelenleg 14. hetes terhes [a másodfokú nyilvános ülésen előadottak, illetve igazoltak].
- III. r. vádlott gyermeke után - egyezségüknek megfelelően - tartásdíjat nem fizet [a másodfokú nyilvános ülésen előadottak, illetve igazoltak].
Őt az elsőfokú ítéletben írtakon túl a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2009. május 14. napján jogerős 23.B.38.257/2008/10. számú ítéletével a 2006. május 4. napján elkövetett számvitel rendje megsértésének vétsége miatt 60.000.- forint pénzbüntetésre ítélte [erkölcsi bizonyítvány adata].
- A Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézetnek a nyomozati iratok II/1. kötete 127-161. oldalán elfekvő szakértői véleményben, valamint az elsőfokú iratok között 56. sorszámon kezelt kiegészítő szakvéleményében foglaltak szerint
 - a I. r. vádlott lakásán lefoglalt kábítószeresek együttes tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát több mint 15-szörösen haladta meg [nyomozati iratok 157. oldala];
 - a II. r. vádlott által vezetett XXX-000 forgalmi rendszámú személygépkocsiból lefoglalt kábítószeresek együttes tiszta hatóanyag

- tartalma a jelentős mennyiség alsó határát több mint 5-szörösen haladta meg [nyomozati iratok 153. oldala];
- a II. r. és III. r. vádlott által használt lakásban lefoglalt kábítószeresek együttes tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát több mint 25-szörösen haladta meg [nyomozati iratok 153. oldala];
 - a III. r. vádlott által használt XXX-000 forgalmi rendszámú személygépkocsiban, valamint a lakásban lefoglalt kábítószeresek együttes tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határának 1,7-szerese; ide számolva még a másik lakás széfjében felfalált kábítószer is, azok együttes tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának több mint 2,7-szerese [nyomozati iratok 161. oldala; elsőfokú bírósági iratok 56. sorszámú iratának 6 és 8. oldala].

Mindezekkel a kiegészítésekkel a tényállás már maradéktalanul helyes és teljes; és a felülbírálat alapjául szolgált a másodfokú eljárásban is.

Osztotta a Fővárosi Ítéletábla azt a fellebbezési főügyészi álláspontot, hogy a felmentést célzó fellebbezések az elsőbírői mérlegelést támadják, így eredményre nem vezethetnek.

II. r. vádlott a rendelkezésre álló adatok szerint már korábban a rendőrség látókörébe került; ő a cselekmény elkövetését utóbb el is ismerte. Mindez figyelmen kívül nem hagyható, és az elsőfokú bíróság csak a törvényi felhatalmazásával élt akkor, amikor a tényállás megállapítása során e beismerésre alapozott.

A Fővárosi Bíróság érvelése egyebekben is meggyőző és logikus: nincs ugyanis elfogadható magyarázat arra, hogy az időközben elhalálozott tanú miért akarta volna a jelen ügybe - többmillió forintos veszteséget kockáztatva majd elszenvedve - a vádlottakat, azok tárgyalási védekezése szerinti módon belevonni.

Összességében: a tényállás megállapítása helyes, annak alapján a vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű és a cselekmények minősítése is törvényes.

A büntetés neve és mértéke I. r. és III. r. vádlottak esetében büntetett előéletük okán és a személyükkel összefüggésbe hozható kábítószer mennyiségre figyelemmel megfelelő és arányos, azok enyhítése nem indokolt.

Hozzájuk képest II. r. vádlott büntetése eltúlzott, a belső arányosság követelményének nem tesz eleget. A II. r. vádlott tett ugyanis egyedül beismerő vallomást az ügyben, melyre azután az elsőfokú bíróság a döntését alapította; s ő az egyetlen, aki büntetlen előéletű.

Erre figyelemmel esetében a másodfokú bíróság lehetőséget látott a büntetés enyhítésére; egyben vizsgálta, hogy a jelenleg hatályos anyagi jogi rendelkezések II. r. esetében nem biztosítanak-e kedvezőbb elbírálást.

Kétségtelen, hogy a Btk. 83. § (2) bekezdése szerint a büntetés kiszabása során már a középérték az irányadó.

Ugyanakkor viszont lehetőség van a szabadságvesztés végrehajtásának részbeni felfüggesztésére is, mely így összességében azt eredményezi, hogy e vádlott tekintetében a Btk. elbíráláskor hatályos szabályainak alkalmazása indokolt a Btk. 2. § alapján.

A másodfokú bíróság ezért II. r. vádlott börtönbüntetése tartamát 2 év 6 hónapra mérsékelte, melynek fele részét a fentiek okán, valamint megváltozott személyi körülményeire is figyelemmel próbaidőre felfüggesztette a Btk. 90. § (1) és (2) bekezdése szerint.

II. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtandó részéből feltételes szabadságra a Btk. 90. § (3) bekezdése alapján nem bocsátható; a felfüggesztés próbaideje pedig a végrehajtandó rész kitöltését követően kezdődik a Btk. 90. § (2) bekezdés utolsó mondata szerint.

A próbaidő eredményes elteltét szolgálja a kábítószer-függőségben szenvedő II. r. vádlottal szemben pártfogó felügyeletének Btk. 91. § (6) bekezdése és a Btk. 82. § (1) bekezdés d) pontja szerinti elrendelése.

A II. r. vádlott büntetésének fentiek szerinti meghatározása során a másodfokú bíróság figyelemmel volt a 88/2010. BK véleményben írtakra.

Helyesen jár el az elsőfokú bíróság, amikor vagyonek Kobzást rendelt el I. r. és II. r. vádlottal szemben.

E vádlottak rendszeres munkavégzésről, ebből, vagy bármely más forrásból származó legális jövedelemről maguk sem számoltak be; aznap egymással kábítószer-ügyletet bonyolítottak; így az I. r. vádlottól lefoglalt mintegy négy és félmillió forintnyi összeg, valamint a II. r. vádlottól lefoglalt közel hatszázötvenezer forint elkobzása a Btk. 77/B. § (1) bekezdés d) pontja, valamint az 1/2008. BJE határozatban foglaltaknak megfelelően történt.

Az eljárás során lefoglalt bűnjelek kapcsán az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen rendelkezett.

A hivatkozott bűnjeljegyzék 19-32. sorszáman nyilvántartott - ugyancsak a kábítószerekkel összefüggésbe hozható - tárgyak tekintetében azonban nincs elsőbírói rendelkezés; azt a másodfokú bíróság pótolta, és a Btk. 77. § (1) bekezdés a) pontja alapján ugyancsak az elkobzásukról rendelkezett.

A 80. sorszámú bűnjelnek csak kiadásáról, a lefoglalásának megszüntetéséről azonban nem rendelkezett az elsőfokú bíróság; és egyáltalán nem döntött az 56. sorszámú, a házkutatás során feltalált négyzetrácsos füzetéről. Mindezt a másodfokú bíróság pótolta, és a füzetéről akként határozott, hogy azt az ügy iratainál kell a továbbiakban kezelni.

Az elsőfokú bíróság ítéletének fentiek szerinti megváltoztatása a Be. 372. § (1) bekezdésén, míg egyebekben a helybenhagyása a Be. 371. § (1) bekezdésén alapul.

B u d a p e s t, 2010. év november hónap 25. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Székely Ákos s.k.
előadó bíró

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 14.B.97/2008/70. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.10/2010/16. számú ítéletében foglalt változtatásokkal I. r., II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában 2010. év november hónap 25. napján jogerős, és fel nem függesztett részében végrehajtható.

B u d a p e s t, 2010. év november hónap 25. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző